

СУВОРЕ ОБМЕЖЕННЯ СПЕКУЛЯЦІЇ НА БІРЖІ

Вашингтон, 16 січня. — Федеральна Рада Резерви накладала складати завдатки („марджін“) у висоті 75 відсотків при закупі цінних паперів на негайний відпродаж, замість дотеперішніх 50 відсотків. Це обрховане на обмеження кредитів і на обмеження спекуляції цінними паперами.

Рада Резерви придумує теж віднову давнішої постанови, щоб банки з Федеральної Резерви втримували резерви гроша понад теперішні вимоги. Рада звернеться з цим до Конгресу в переконанні, що вона сама не має права вимагати надзвичайних грошових резерв у банках. Така постановка мала б зменшити банкові кредити, які вже тепер досягли суми 60 біліонів доларів. Кредити „на маргінесі“ на біржі виносять тепер коло півтора біліона доларів, хоч в січні 1946 р. винесли понад півчерта біліона. Дальші обмеження кредитів мають на меті стримати інфляцію долара і забезпечити фонди на оборонну програму.

ПІШЛОТІ НОВІ ВІЙСЬКА НА КОРЕЮ В ЗАМІНУ ЗА ДОТЕПЕРІШНІ

Вашингтон. — Департамент оборони виявляє, що на місце втрачаних в Корейській війні військ, які досі там воюють, пригтовляється доповнення боєвих сил новими втренованими відділами. Доповнення прийдуть з рекрутів, які були покликані до вишколу в вересні, жовтні й листопаді, а які разом дають силу 120,000 вояків. Нові сили наспіють уже в лютому, але головна частина приде в березні.

АГТУВАЛИ ЗА ЗВІЛЬНЕННЯ АРешТОВАНОГО, САМИ ПОПАЛИ В ТЮРМУ

Елизабет, Н. Дж. — Десять осіб попали в тюремну за порушення закону про підвизні діяння. Нарушення допустили вони тим, що роздавали лекції про підприємства Сінгер Мануфактурінг Компані. У летючак містився протест проти арештування попереднього тижня Чарльса Нюссера за розкидання комуністичних листочок.

СЕНАТ БУДЕ ГОЛОСУВАТИ НАД ВИСИЛКОЮ АРМІЇ ДО ЕВРОПИ

Вашингтон. — Сенатські демократичні провідники погодилися з думкою, щоб дати сенатові нагоду виявити голосуванням своє переконання, чи американські війська мають бути вивчені для оборони Західної Європи на підставі Північно-Атлантичного Пакту. Це мав би бути компроміс, щоб зискати одобрення сенату для висилки приземних американських збройних сил до Європи, замість виставляти на небезпеку боротьби президенту Трумана з Конгресом над питанням, чи президент має взагалі право висилати військ закордон без конгресового одобрення. Цілковиту зміну настановлення демократичної більшості в Конгресі приписують гострому становищі республіканського сенатора Роберта А. Тефта і сен. Кеннета С. Вверрі, які домагаються, щоб сенат мав голос при вирішуваних питаннях, чи американське військо має бути вислане на оборону Західної Європи.

РЕЗЕРВА ПРАЦІ ВІНОСИТЬ П'ЯТЬ МІЛЬЙОНІВ ОСІБ

Вашингтон. — Секретар праці Морис Товбін заявив перед сенатською комісією востньої кількості робучих сил можна ще додати 5,000,000 осіб і не поніжувати теперішніх засад американського робітництва. Він висловив переконання, що це не мудре, ані не бажане, щоб збільшати години праці понад таке число, яке було втримуване підчас другої війни. Тодішній тиждень праці доходив найвище до сорок п'яти з половиною годин в 1944 р., хоч засада була, щоб праця тривала 48 годин на тиждень. Теперішній пересічний тиждень праці досягає 41 з половиною годин.

В АМЕРИЦІ

- Марія В. Бек, українського роду, радна міста Дитройту, втала від імені посади і ради міста д-ра Ральфа Бонча, коли він приїхав з промовою підчас обіду, влаштованого університетом Веін. Д-р Бонч дїстав нагороду Нобля за посередництво між арабами і жидами в Палестині.
- Помер Чарльз Б. Дріскал, якого шпальта п. д. „Нью Йорк“ з дня на день“ була друкована в різних щоденниках по цілій країні. Він народився на фермі у Вісконсині. Дожив 65 року.
- Бомбардувальник БІ-26 розбився в Шікаго. Згинуло чотири повітряні гвардійці і один резервний капітан. Двох вояків були рідні брати.
- Водні збірники міста Нью Йорку виповнені до 91.2 відсотків. У понеділок мали понад біліон галонів води. Тепер приходить таяння снігів, вода буде тикати.
- „Тіто в Геліаті“ це наголовок книжка, написана Гемілтоном Фінш Армстронгом про югославського диктатора Тіто. Про неї пишуть широкую критику в різних щоденниках і журналах.

Брутальний похід Москви на повне знищення України

МОСКВА ЗРІВНЮЄ ЗІ ЗЕМЛЕЮ УКРАЇНСЬКІ СЕЛА, ЗГАНЯЮЧИ СЕЛЯН ДО КОЛГОСПІНЬ КОШАР. — БЕЗСИЛЛЯ КРЕМЛЯ ПРОТИ УКРАЇНСЬКОГО ВИЗВОЛЬНОГО РУХУ СПРАВЖЬНОЮ ПРИЧИНОЮ „УКРУПНЕННЯ КОЛГОСПІВ“ І НОВОГО НАРОДОВЕНІВСТВА

„Кричійс Монітор“ про нову совєтську „революцію з гори“ в Україні.

Москва, в своєму безсиллі проти українського визвольного-повстанського руху, — почала свій новий грізний похід, цим разом скерований на повне знищення ядра української нації — українського селянства, зрівнюючи зі землею історичні українські селянські оселі, а селянських недобитків зганяючи до провізоричних бараків-кошар, будованих на швидкі в центрі „укрупнених колгоспів“.

Ціла Україна перемінюється тепер ще більше в один великий концентраційний табір, що має виконувати ще більш каторжну роботу під нагасом озвірілого московського енкаведиста. Відірвані відкриття про це продирались з-поза залізної заслонки вже від деякого часу. Ревеляційні повідомлення на цю тему надрукував у виданні з минулої суботи передовий американський щоденник „Кричійс Монітор“, в статті Пол'а Вол'га, що з помітним знанням справи і на підставі самих таки совєтських джерел, пише:

„Вноєсячи з повідомлень совєтської преси, в Україні знову насуваються труднощі. Є докази, що найсильніші комісарі Сталіна починають в тій країні знову там, де скінчилися перед 20 роками після прямої сової колективізації і пригтовляється нова сільсько-господарська „революція з гори“. Подібно, як в роках 1930-31, знову відбуваються великі зміни під керівництвом окремо відданого Москві велико-російського секретаря українського центрального комітету партії. Тоді виконуючим обов'язки був Сталінів секретар Ностівський. Тепер з ним Леонід Г. Мельніков, випусник особисто-партійного уряду Сталіна. Його обширне звідомлення про „організаційне і господарське скріплення укрупнених колектив господарств“, опубліковане в „Правді“ з 14-го грудня, є багатомовним документом. Два тижні пізніше воно було доповнене протоколом все-української конференції в Києві, в якій взяли участь секретарі партійних організацій та колгоспів. Хоча нова акція (злуки малих колгоспів у великі) не натрапляє на такий рішучий спротив з боку селянства, як попередня зустрічала з боку індивідуальних селян, вона навряд чи є менш радикальна. Якщо цим разом немає згадки про масові чистки і депортації, то причиною цього є: найбільша таємниця, якою росіяни обгортають події та прогрес, що його досягає

СЕНАТОРИ ПРОТЕСТУЮТЬ ПРОТИ ГОЛОСУВАННЯ ЗА ЗАВІШЕННЯ ЗБРОЇ

Вашингтон, 16 січня. — Сен. Там Конналлі, демократ з Тексасу і предсідник сенатської комісії закордонних справ, заявив департаментові стейту, що його бажанням є, щоб департамент не вирішував важливих справ закордонної політики без попереднього порозуміння з його комісією. Конналлі виявив, що департамент не радився його заки дав доручення американській делегації в Об'єднаних Націях віддати голос за завішення зброї між військами О.Н. і комуністичною Китаю в Корей. Він каже, що про голосування американської делегації довідався тільки з газет і тому найшовся в важкому положенні, коли до нього почали напливати запити від сенаторів, яка була підстава до такого рішення. Крім того Конналлі заявив, що він самий має сумніви, чи аґель до комуністичного Китаю є оправданий після того, як Китай відкинув попередній запис О.Н. Крім сен. Конналлі ще кілька інших сенаторів висловили своє негодування з приводу голосування в О.Н. в справі завішення зброї.

ПРОГРЕС В РОЗМОВАХ ЩОДО ОЗБРОЄННЯ НІМЕЧЧИНИ

Бонн, Німеччина, 17 січня. — Комісія альянських високих комісаріатів продовжувала тут вчора свої розмови з німецькими генералами щодо можливостей і розмірів німецької участі в західно-європейській оборонній підготовці. Головним предметом нарад були такі справи як потреба і можливість мобілізаційної кількості німецьких вояків, справи зв'язаних з цим фінансів і т. п. Стверджують, що німецькі генерали цим разом вже були багато разів пригтовані з відповідями та були відважніші у відповідях, а в висловах. Хоча розмови мають ще тільки інформаційно-вступний характер, проте в них вже зроблено серйозний прогрес в напрямку кінцевої розв'язки і остаточного погодження цієї важливої проблеми.

ГЕН. АЙЗЕНГАВЕР СТВЕРДЖУЄ РІШУЧІСТЬ ВІЛЬНОГО СВІТУ ПРОТИ АГРЕСІЇ

Лондон, 17 січня. — Ген. Двайт Айзенгавер, головний командант альянських збройних сил в Європі, відіжджаючи вчора з Лондону до Лісбона, ствердив щераз рішучість вільного світу протиставитися всіма своїми силами кожній новій агресії тоталітарної Москви. Ген. Айзенгавер відбув вже інформативні наради з урядами і військовими штабами Франції, Бельгії, Голандії і Англії. Сьогодні він прибув до Лісбона, де відбуде такі самі наради з урядом Португалії, відіжджаючи опісля на наради до Риму. На пресовій конференції ген. Айзенгавер заявив, що головною ціллю його поїздки є „випина думок і провірка оборонних потенціалів“. На підставі своїх дотеперішніх відвідин і розмов він стверджує, що не вважаючи на всі можливі розбіжності думок на поодинокій справі, західний світ є об'єднаний тою самою традицією і тою самою вірою та рішучістю протиставитися всіма своїми силами брутальній агресії, що знову загрожуватиме світові з боку совєтського тоталітаризму. Ген. Айзенгавер ще формально не входить в організаційні справи спільної оборонної сили, але вже тепер називається філд маршала Монтгомері та французького

СПААК НАЖЕ, ЩО ГУВЕР ПРИ- СПІШИТЬ ТРІУМФ КОМУНІСТІВ

Нью Йорк. — Колишній прем'єр Бельгії, а теперішній президент Європейської Дорадчої Асамблеї, Пол Анрі Спаак, помітив у щоденнику Нью Йорк Гералд Трибюн статтю, в якій полемізує з промовою кол. президента ЗДА, Герберта Гувер, вголосленою перед Різдом. Спаак признає, що ця промова мала великий вплив на думання американців, а в Європі газети видали надзвичайні додатки, коли вона появилася. Нема як заперечувати, що між американцями й європейцями прибралося багато непорозуміннь, каже Спаак, який під теперішню пору перебуває в ЗДА. До нього пишуть листи приятелі з Європи, висловлюючи занепокоєння з роздвоєння прилюдної опінії в Спаака на промову Гувер.

3 Вашингтону сповіщують, що сен. Гомер Фергусон зажадав від бельгійського уряду негайного відклику закладів Спаака на промову Гувер.

ІНІЦІАТИВА НА ФРОНТІ ЗНОВУ В АЛІАНТСЬКИХ РУКАХ

АЛІАНТИ НА ПІДСТУПАХ ДО СЕУЛ. — ЧЕРВОНІ ПРОГНАНІ ЗІ СУВОН. — БОЇ НА ЦІЛОМУ ФРОНТІ.

Токіо, 17 січня. — На фронті в Корей альянські сили знову перебрали ініціативу і протягом вчорашнього дня продовжували свої атаки на червоних наїзників здовж цілого 100-мильового фронту. На західному секторі, сильні альянські піхотні і панцерні патрулі дійшли на віддалення до 20 миль від Сеул, здобуваючи „по дорозі“ древнє місто Сувон та проганяючи ворога на північ і північний схід, завдавши йому величезні втрати. На центральному фронті, альянти, після десятих днів запеклих боїв в районі Вонджу, відступили на нові позиції, що охороняють гірських переходів та комунікаційних получень на південь. Рівночасно наспіли повідомлення, що бої починають вперше в цій стадії війни розгортатися теж на фронті здовж східного побережжя, по якому ворог минуло року плянував дійти до Пусан та „викинути американців в море“. На цьому фронті альянські загони знищили ворожий загін в силі 200 вояків, в районі Самчок. Місто Сувон альянти здобули проти відносно малого ворожого опору та після коротких рукопашних боїв на вулицях. У фронтовому повідомленні стверджується, що головні альянські і ворожі сили ще не в контакті і теперішні бої мають „обмежений характер“. Про цілий ряд альянських успіхів повідомляється теж з цілого ряду інших секторів фронту. Не зважаючи на замітливі повідомлення, альянські сили продовжувала вчора свої „атаки навколо годинника“ на ворожі позиції на фронті та на об'єкти в запліті, виконавши в загальному 470 налетів та завдавши ворогові величезних втрат. Заатаковано теж три ворожі аеродроми в Сінанджу, Кімпо та Пйонгянґ. Після довгого часу, вчора знову показався в повітрі два ворожі, совєтського виробу літаки, що пробували атакувати з'єднання легких американських бомбардувальників, але швидко і без труду були відбиті.

МОСКВА ПРОТИ НОВИХ ЗА- ХОДІВ ПЕРЕМІР'Я

Москва, 17 січня. — Місцеві партійні „Правда“ у вчорашньому виданні знову гостро виступає проти нових заходів О.Н. в справі перемир'я в Корей, називаючи це „неграмотним маневром“ американської дипломатії і „результатом догворення Вашингтону з Лондоном“, при допомозі „сервілістичного комітету О.Н.“. Газета стверджує, що єдиною ціллю тих заходів є здобути для „американських інтервентів“ передихнутий від „дотеперішніх ударів“ і тим самим дати їм можливість не тільки продовжувати завоювання Корей, але й „поширити агресію на інші країни Азії“.

ПЕРЕДБАЧУЄТЬСЯ ЧЕРВОНІЙ ВИКРУТ В СПРАВІ ПЕРЕМІР'Я

Нью Йорк, 17 січня. В поінформованих колах Об'єднаних Націй вважається, що комуністичний уряд Китаю намагастись викрутитися хитрістю з пересланих йому нових пропозицій перемир'я в Корей і не дасть на них ані позитивної відповіді, ані теж одерто їх не відкине. Насамперед вважається, що червоні будуть якнайдовше відтягати з відповіддю, викручуючись в міжчасні роззакулсовими пропозиціями — „модифікації“ пропозицій (і рекомендацій, випробуюючи при цьому ґрунт та розглядаючи, щоб за припинення своєї агресії, бодай хвилює, одержати від альянтив якнайбільшу винагороду. В загальному вважається, що кінцеве рішення в цій справі буде виднесене не в Пейпінгу, але в Москві, яка досі виступає проти нових пропозицій „досить помірковано“, а голосуючи проти них в Об'єднаних Націях, совєтський представник мав дати до зрозуміння, що він цього не робить з опозиції до самого плану перемир'я, як такого, тільки з процедуральних мотивів.

6 АМЕРИКАНСЬКИХ „ГЛОБАЛЬ- НИХ БОМБАРДУВАЛЬНИКІВ“ В АНГЛІЇ

Лейкенгіт, Англія, 17 січня. — Вчора висадилися на місцевому аеродромі шість американських „Глобальних бомбардувальників“, великанських Б-36, що можуть перевозити атомні бомби 10,000 миль без зупинки. В неділю вони вилетіли з Тексасу зі своєї бази в Карсвел, зупинилися на авіаційній базі в Леймстон і опісля перелетіли через Атлантику, зробивши — 7,000 миль впродовж 24 години та вправляючись по дорозі в скидуванні бомб. Це вперше появилися в Європі ці повітряні великани, що на кожній навісці можуть завести атомову бомбу в кожну закутину світу. Хоча вони після чотирьох днів знову мають вернутися на свої американські бази, їх поява в Європі викликає великі згоди і коментарі, тим більше, що в тому самому часі перебував в Лондоні, 70 миль від Лейкенгіт, ген. Двайт Айзенгавер, що тепер намагастись змонтувати спільну західно-європейську оборонну силу.

В СВІТІ

- Конференція шефів американських дипломатичних і військових місій на Вільському Сході відбувається в Істамбулі. Вона починається 14-го лютого і триватиме цілий тиждень.
- В Кракові, Польща, комуністична поліція арештувала десять осіб, між ними двоє католицьких священників, закидуючи їм „обвинства і грабежі“.
- Ватиканський орган „Осерваторе Романо“ виступив з гострим протестом проти засуду комуністичними властями Чехословаччини — трьох католицьких єпископів, між ними греко-католицького єпископа Гойдича, за згодувати приналежність до О.Н.
- Англія наказала двом представникам комуністичного уряду негайно забратися з країни, відпалуючи за подібні акції польського уряду.

СВОБОДА SVOBODA

UKRAINIAN newspaper published daily except Sunday, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N.J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES	
На рік	\$10.00	One year	\$10.00
На пів року	\$ 5.25	Six months	\$ 5.25
На три місяці	\$ 2.75	Three months	\$ 2.75
В Джерсі Сіті і закордоном:			
Foreign and Jersey City Rates:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	\$12.00	One year	\$12.00
На пів року	\$ 6.50	Six months	\$ 6.50
На три місяці	\$ 3.50	Three months	\$ 3.50

Кожна зміна адреси коштує 10 центів. За оголошення редакція не відповідає. Адреса: "СВОБОДА", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

БЮДЖЕТ І КОМУНІСТИЧНЕ ВАРВАРСТВО

Новий великий фінансовий тягар спадає на цілу американську націю, бо згідно з пропозиціями президента Трумана Конгрес мав би ухвалити федеральний бюджет, який вносить у новому фінансовому році, що почнеться з 1. липня, суму \$ 71,594,000,000. Тим самим треба теж ухвалити додаткові податки на суму \$ 16,456,000,000, щоб можна було збалансувати видатки з приходами. Інакше треба б затягати нові довги, а президент є цієї думки, щоб не задовжуватись, тільки покрити видатки з того, що прибуває. Інша справа, чи треба видавати аж таку велику суму, яку президент запропонував. Коли йдеться про конкретні видатки на зброєння, опозиції нема, хоч ці видатки вносять 69% бюджету. Всі розуміють, що нема іншого виходу, але дехто — як от сенатор Бріджес — закликає президента Труманові, що він одночасно жадас заблаготворити гроша на „соціалістичні“ експерименти свого „Нью Діла“. На тому тлі прийде мабуть в Конгресі ще до гострих дебат, хоч вони не заважать і бюджет по вській правдоподібності буде ухвалений в такому виді, як пропонували, або з невеликими поправками.

Отже надіймось нових податків і нових тягарів. Про це вже давно писалось, про це говорить тепер Труман у своїм бюджетовім посланні. Такого високого бюджету, як цей в мирних часах у Злучених Державах ще ніколи не було. Давними роками федеральна адміністрація не видавала такої суми навіть за десятки років, а не то за один рік!

Причиною цього є Москва. Тих біліонів доларів треба, як це вивинив опісля президент Труман на пресовій конференції на те, щоб за них дістати „щось дорогоцінне“, що „дасть змогу зустрінути і перемогти варварську загрозку комунізму, в якій тільки спосіб вона не станула б віч-на-віч перед нами“. Президент глибоко на цей рік, як на „рік небезпек“ для Америки і цілого вільного світу. Він переконаний, що не тільки Америка здобудеться на нову посвату, потрібну для оборони перед комуністичним варварством, але що те саме станеться теж і в інших вільних країнах. „Це є єдиний реалістичний шлях до світового миру, в основі якого справедливість та індивідуальна свобода“, — каже Труман. „Цілий вільний світ знайшовся у серйозній небезпечі“, — заявив президент далі, додаючи, що з цього нещастя можна вийти ціло тільки спільними зусиллями.

Нема іншої ради, як тільки погодитись з таким положенням і зматати до цього, щоб Америка та її союзники стали якнайкраще готовими на всякий випадок. Не буде це легко, бо вже нині з кожного долара іде 26 центів на федеральні, стейтові та локальні податки. Тепер піде більше. До того треба мати на увазі, що й теперішній бюджет обрахований на „мирний рік“, хоч гроші йдуть на зброєння. Кожна нова, Московська аранжована, агресія в Азії чи деінде, може підняти цей бюджет ще вище. Життя наше не буде тим, чим було досі. Проте, воно ще далі буде під кожим оглядом багато кращим, ніж життя в інших країнах. До того, всі наші жертви мають тільки одну ціль: врятувати вільне життя в цій країні й в світі, яке вже всюди загрожено наступом комуністичного варварства й російського імперіалізму. Комуністичним диктаторам, каже президент Труман, імпонує тільки сила і тільки з нею одною вони рахуються та й бояться. Цю силу треба збудувати і на ту ціль треба тих великих сум, що їх виказує проєкт федерального бюджету.

Причинок до проблеми виховання

Ньюйорські газети дали розписуються про війну, яка ведеться між кількома ватагами молоді середніх шкіл в південній частині Брукліна, передмістя великого Нью Йорку. Судді, поліція, церкви та суспільні чинники намагаються на різні способи впливати на достоящую молоддь щоб залишила цей дикий „спорт“ та успокоїлась загаль. Але за якийсь час появляється нова вістка про чергове вбивство молодого студента конкурентної ватагою. Знов виплачується батьки на похоронах, заграють проповіді у церкві й підуть нові облоги поліції. А як приведуть провідників ватаг перед судом, то він не знає, що з тою суспільною недурою робити та покарас тільки для форми, щоб „дати нагоду хлопцям себе зреформувати“, а потім скличе ще одну конференцію в цій справі, теж безуспішну.

Саме в такому часі викидання поправи відносин у Брукліні федеральна слідча судейська лава („Гренд Джоррі“) в головній дільниці міста Нью Йорку, тобто у Мангеттені, в п'ятницю 12 січня р. 1951 поставила в стан обвинувачення 202 ветерани другої світової війни, які на підставі закону, мали дістати як студенти повне утримання і стипендію на заплату за науку в школі. Гроші були справді вивиснуті, учні гроші забрали, навіть пред'явили посядки за заплачених курсів, однак до школи не ходили.

Федеральний прокуратор Луї К. Каплан, який просліджував цю справу, оприлюднив такі дані: Школа називалася Гров Систем Бюті Скул, яка має приміщення під ч. 112 при Вест 42 вулиці. Є двох власників школи, які за науку дістали від студентів \$75,000, однак їх у школі не примістили, бо вони не прийшли. Було там п'ять „професорів“, які мали вчити студентів, як робити гарний людське тіло, однак не вчили, бо не було кого, хоч аж 202 ветерани побрали на навчання гроші у загальній сумі \$300,000. Предсідник слідчої судейської лави каже, що студенти діставали від \$800 до \$1,200.

Подробиць, де „студенти“ подівали гроші, преса не подає. Та головне тут те, як могла школа і студенти виконувати своє доволі явне „ремесло“, щоб не попасти в руки справедливості.

Предсідник судейської лави, Тома Ламонт, спільник банкового дому Дж. П. Морган, заявив таке: Оця справа спричинила нам багато турбот з уваги на наглядне недбалство в виконуванні закону про права ветеранів при орудуванні фондами на освіту. Надіємось, що оце обвинувачення яке відноситься тільки до одиниць, причиниться до зацікавлення тими обставинами, серед яких це все сталося... Недоля адміністрації, а може трудності приг застосуванню права, мають ті наслідки, що багато молодих людей добувають у тому захопту до ошукування уряду.

Це спостереження з зверне-

них засад, треба дати молоді це й живий приклад з боку старших. Бруклінські ватаги одверто кажуть, що як довго поліція буде тільки караючим інструментом влади, а не буде сама робити того, чого вимагає від молоді, то даремні її зусилля.

Приклад зі школи в Нью Йорку вказує ще на щось. Нема сумніву, що влада, яка виконує закони, в цьому випадкові не допильнувала своїх обов'язків. Однак чи тільки влада? Чи можливо припускати, щоб про це ошукаństwo не знав ніхто з батьків, чи з найближчої родини і приятелів? Отже, хто справді дбав про добре молодого покоління, той мусить починати реформу від себе самого. Потурання порокам і зловживанням з зарозливе; воно позбавляє людину відповідности на моральне лихо. А за тим іде дальша деморалізація.

Комуністичний імперіалізм

Попри праці „Що далі?“ і „Держава й революція“, розвідка Лєніна „Імперіалізм як останній етап капіталізму“ це найбільш відома й найважливіша його книга. В ній сказав він багато вірного та не менш багато фальшивого. Проте не міг він ніяк передбачити, що його власний твір, совєтська держава, під тим шляхом розвитку, який Лєнін визначив як останній етап капіталізму. В дійсності імперіалізм є сутній етап світового комунізму. Де ж ти часи коли міг він це писати: „Уряд Керенського не оголосив навіть прилюдно ті тасміні договори, яких метою був грабунок багатьох країн (поділ Персії, розграбування Китаю і Туреччини, поділ Австрії, анексія східних Прус і т. д.). Він затвердив ці договори, які заключав царат впродовж століть, і який не тільки гнівав російський нарід, але ще в ганебний спосіб зробив його катом інших народів“.

Лєнін правдоподібно погодився би з великим цікавою аналізою імперіалістичних тенденцій Східного блоку, яку колись зробив дуже визначний письменник, із якої ми важливі місця нище наведемо: „Комерціална вага Дарданелів і Босфору роблять їх одночасно мілітарними позиціями першорядного значення, себто позиціями вирішального впливу на кожну війну. Такими пунктами є Гібральтар і Гельсінгер в Сунді. Однак Дарданелі ізза їх географічного положення — це важливіші. Морська вузлина Дарданелів і Босфору така мала, що кілька кріпостей, побудованих деє на відповідних місцях, вистачать, щоб морські флоты всього світу не перепустили через неї. Тоді Чорне море було би виключно російським морем. Трапезунт був би російським портом, Дунай російською рікою. А після захоплення Царгороду, Туреччина була би залежною від Росії. Македонія, Тесалія і Альбанія були би здані на її ласку“.

„А чи це імовірно, щоб ці вєленєська потуга, яка стала вже світовою імперією, задержана була у своєму розвитку? Навіть, коли вона хотіла би цього, відносини на це не дозволяють їм. Через здобуття Царгороду стоїть вона на порозі до Середземного моря. Маючи ваті Дурацио й побережжя Альбанії є вона по середині Адрієського моря та близько Понейських островів і Мальти. А що тоді країни Дунаю від півночі, сходу й полудня, будуть замкнені Росією то країни Габсбургів (Австрія, Угорщина, Чехословаччина і т. д.) рахуватимуться її васалами. Межа Росії сягатиме від Данцигу або Стетину до Тристу. А що вона цим не задовольниться, то, певна річ, після здобуття Туреччини, піде анексія Угорщини, Прусії, Галичини та нарешті до здійснення ідеї тої слов'янської держави, про яку мріяли фанатичні панслов'янські філософи“.

„Прийде Росія у посідання Туреччини, так її сила зросте удвоє вона матиме перевагу над усею іншою Європою. Такий факт був би найбільшим нещастям для революційної справи.“

„Росія заявляла за миром, а її устами впади слова, які говорять про її миролюбні почування... Вона дозволить іншим державам займатись конференціями, щоб зі свого боку окупувати бажані нею краї. Щоб ілюструвати „антипатію“ Росії до поширення своєї меж, наведу такі дані з числа завоювань від часу Петра Великого починаючи: Російській межі пішли аж під Берлін, Дрезден і Відень на яких 700 миль, під Царгород на яких 500 миль, під Стокгольм на яких 630 миль, і під Тегеран на яких 1,000 миль“.

„Що інтервенція Америки в Європі почалася саме тоді, коли Східне питання стало актуальним, це велими потішало... Америка є наймолюдшим і найсилнішим репрезентантом Заходу“.

„Якщо західні народи старатимуться про людські й справедливі соціальні відношення, якщо вони усунуть касту та привілей і створять вільні політичні інституції, якщо вони змінуть індустрію окови, і як їх думання виманципується,

Німецьке „пораженство“

Коли почалася війна в Кореї і прийшли вістки про поразки армії Об'єднаних Націй від північно-кореєйських комуністів, то серед населення Західної Німеччини не поширилося занепокоєння таким станом, але навпаки, якесь зловтішність: мовляв, „так ім і треба!“

Мені довелося бути в кінотеатрі і бачити на екрані німецького політика, який промовляв у Страсбурзі на вічу і заявляв, що німецька молоддь готова взятися до зброї, щоб спільно з іншими європейськими народами обороняти західну культуру. Слухачі і глядачі зустріли в кінотеатрі промову сміхом.

Чим пояснити такі настрої? В першу чергу причина — втома і бажання спокою. Ще так недавно кінчилася війна в Європі, ще стоять нерозібрані руїни домі, а тут хтось десь починає кликати до можливого нового конфлікту. Друга причина — позиція деяких німецьких партій, які для впливу на маси проповідують, що справу озброєння Німеччини і її участі в обороні перед Росією має вирішити німецький народ в нових виборах до парламенту. Також клич, що тільки зрівняння в правах з іншими народами Німеччина може брати участь у спільній обороні проти більшовізму, впливає на німців: мовляв, — почекаємо, що на це скажуть західні великодержави, яким потрібні німецькі дивізії... Не малу роль грає теж дуже зручно замаскована комуністична пропаганда, що апелює до „гуманности“ і „миролюбности“ та кличе німців підписувати протести проти атомової зброї. Комуністичний уряд східної „лімєцької демократичної республіки“ не жалув засобів на пропаганду німецької „сборности“: мовляв, Совєтська Росія сприяє об'єднанню Німеччини (звичайно, під проводом

німецьких комуністів), але західно-німецькі некомуністичні партії і західні великодержави тому протівляться. Комуністична пропаганда в Західній Німеччині не збільшує тис чила прихильників комунізму, але вона дезорієнтує людей зокрема лякаючи німців новою світовою війною. Москва пускає пропаганду, що організація німецького війська в Західній Німеччині приведе до війни. Значить, — думас дехто з німців, — не треба війська, то не буде й воєнної небезпечки... Але при цм забувається, що в Східній Німеччині комуністи вже zorganizували німецьке військо, яке має невинну назву „народна поліція“, і що те військо могло б легко захопити територію Західної Німеччини, коли б Сталін не знав, що такий наступ був би початком Третьої Світової Війни.

Німецький дефіцит мас ще причиною в стратегічній позиції Західної Німеччини. Ніхто не може сказати, чи західні великодержави матимуть досить сили, щоб удержати фронт проти совєтських армій на лінії Ельби. Тому Західній Німеччині грозить совєтська окупація з усіми її наслідками. Та й думка про те, що ціла німецька територія може стати полем бою, в разі нової війни, не збільшує бойового духа населення Західної Німеччини.

Інші настрої є в Совєтській зоні Німеччини: там німці мають режим концентраційних таборів і безоглядного терору і готові на всякі жертви, щоб того насильства позбутися. Але „залізна завіса“ розділяє Німеччину, і настрої східних німців не мають рішального впливу на населення Західної Німеччини. Коли східні німці ждуть, щоб їх звільнили західні великодержави то західні німці шукають способу, як би вийти сухими з дощу.

А. О.

А ВЕРХОВИНИЦІ — НА ШАХТАХ КРАСНОДОЛУ

Понад рік тому в тій рубриці повідомлялось, про широкий набір верховинців Закарпаття головною молоді, до шахт Донбасу і Краснодону. Цей осєн, як повідомляють з Києва, в Нижніх Воротах, Завадці та інших селах юні верховинці, забрані до роботи в шахтах, вже побували буцімто на відпустках. Живучи в шахтарських гуртожитках, гудули виконують звичайні трудові, навіть подекуди дозголошувалися до „стахановських вахт“. Зараблюють, як і всі шахтарі, залекно від вироблених норм.

На Закарпатті, відповідно, цими днями розпочався або й вже розпочався новий набір до робіт у шахтах. Во молодих шахтарів Краснодону, прибрані в шахтарські односторі, вєслали на відпустку найвипрашніше з пропагандивною метою. В газеті кається: „З несприхованою задрєстю дивились одноклітки і земляки на змужнєлих хлопцїв, обманували форму і допитливо заглядали в очі, коли вони розповідали про своє навчання, роботу і заробітки 3000 карб. в місяць...“

Сенклер Люїс. КНУТ АКСЕЛЬБРОД

— Дивус мене людина така, як ти, що старіється і повинна більше думати про спасення своєї душі, ніж про всі ці небилиці. Залиши цю поезію та балаканину чужинцям і мистцям, а самий стій при латині, математиці та біблї. Кажу тобі, я вчив уже в школі та й сам учився на досвіді.

Як і Рей Грібел, Кнут жив брудно, життям примітивного комфорту за смердоною нафтовою лампою, лексиконами та логаритмічними таблицями. В кімнаті не було навіть печі. Погю кімната приміщувалась у Вєст Дівінїті, де гуртувались теологи, гіршого сорту правники, один або два звар'ювані генї та ціла орда неприхильних новачків і „вчичених“ сенєрів.

Кнут був тяжко розчарований, але він прилип до своєї кімнати, бо поза нею він боявся. Він був гротесковою фі-

сторія кожного коледжу розказує таку мораль. Але поволї Кнут відкрив, що висиджування над книжками за столом не робить молодців більш героїчними, ніж це робить футбол або шашкове волюкїтєство. Правда, добрі приятелі — веселї і необиєжкі це були ті хлопці, що „самї здобули собі шлях“ у школу та здібні говорити з багатшими співтоваришами без принижування себе. Але багато з них саме сприймає усе — хоч і з належною оцінкою — але найбільш догідно для себе. Це вони часг захоплювались незрозумілими дрібничками і галапасаували відносно товаришів, яких інструкутували. Це вони легко піддавались студентському комїтетовї факультету. Це вони прокидались святити у Двайт Гол підчас молитовних зібрань, щоб робити враження на серйозних, і рівночасно випивали склянку пива у Джека, щоб доказати легковірним, що вони не задумують нічого мерзенного у своїй побиожности. Щоб пімститись на безветдиних „спортсменах“, яким були інструкурами вони — коли були безпечні, у своїйому гурті — нарікали на „брак демократії тепер у коледжах“. Робили це не тому, що були

нездарами і не могли нічого вдїяти; та бракувало їм прикмет справжнього бунтарського духа. Кнут придивлявся їм і дивувався. Вони гомонили, як той насмійний робітник, що нарікає за своєю стаїнею підчас гарячих жнів.

Ця „вчена десятка“ ненавїдила дїлетантів більше, ніж багатїї. Проти одного такого Дїльберта Вошберна, багатого естєта з більшими даними, ніж це потрібно мати новачкові, вони лютували передовсім. Вони розмовляли головню про товжкі справи та господарку, аж Кнут, який колись мріяв про те, щоб знати таких молодців, як Вошберн, заветидав сам перед собою, як безбожний, марнотратний старець. Разом з тим розчаруванням на товаришак — співмислєцях почалась серія інших Кнутових розчарувань. Він бачив, що не знайшов тут ані одушевлення ані приязні. Був вїродком у клєстї та — за вїмком „вченої десяткї“ — всі його клєсовї товаришї боялись показуватись в його товариствї, щоб їх не вважали дїваками. Тому, що він був ще зовсім сильний — такий, що міг піднєсти бочку свинини, — він пробував знайти приятелів між „спортсменами“. Він сидїв

на Сїлї Фїлд, приглядуючись змаганням копаного м'яча, та намагався познайомитись із запашними змаганнями. Вони оглядали його цікаво та відповідали на його питання неохоче: сїра молодь, яка у своїй простосердечности показувала, що признає його одверто придуркуватим.

І сама місцевість почала розвиватись те мряковиння магїчности, яку він уявляв собі тут передсьє. Земля є землею, чи хтось її бачить у Кємлот або Джордалемон, чи в університетському городі в Сїлї, чи навіть на подвір'ї самого Гарвардського Університету. Будинки перестали бути для Кнута святинями; вони стали нормальними будовами з цегли та каміння, наповнєними молоддю, що дарувала на вікнах і виждала його, щоб розважитись — кєпкуючи з нього, коли він старався непомітно перєслїзнутись побіч.

У Гаргантюанській залї Громад Кнут переживав тричі денно страх. При столї, при якому він обїдав, сидїли два молодці, які мали не по-громадськи пронизливі думки, стрїбли собі жартї з Кнутовї бороди та розказували їй безтурботно вголос. Один з них, Евчєсон, був старший, дуже господар-

ний і добрий студент, перший у математиці та добрих манєрах. Він погорджував Кнутом за те, що не бачив у нього дефінітивної причини, яка привєла його у коледж. Другий був веселий хлопець, дотєпний, любитєль вуличних пісєнок, який і мав надзвичайне зрозуміння для дотєпного жєсту і його натяки на Кнутову бороду потираєли столом від розєзєної весєлости тричі в день. Так ці два молодці — з доброї родини — викїнули повільного, адумливого старця з Громад і він харчувався від тоді в їдальнї під Чорним Котом. Не знайшовши ніякої приязної душі, Кнут з трудом міг учитись дальше на довшу мєту. Те, що було колись розвагою читати цілими тижнями у сільській шолї, сталося тепер твердим, щоденним завданням. Та він не завжажував би ніяких перєпон у науцї, коли б міг підняти бодай одну людину так молоду духом, як він сам. Та всі вони тут були такі страшенно старі: або справжні робітники по атлєтицї — „спортсменї“, або інструкура, які все своє життя тягнули свою роботу, вставляючи оцінки у клєсовї дєйниєки.

Вїкнї однієї важкої, придавєної днини Кнут знайшов когось, хто був молодий.

Кнут додивався, що профєсор, який був їдолом коледжу, уважав хлопцїв у клєсі Брюнїнга за поважних та настоївав, щоб вони читали книжку „Еліса у країні дивї“. Кнут побивався гарячково за нею в антикварнї, аж врєштї знайшов „Елісу“ та принїє її додому, щоб прочитати її підчас обїду, який скїдався з одного сєндвічу.

Якєсь глибоко абсурдне мїсце у їмнїчї так промовило до нього, що він захїхотався, та в цю хвилїну до кімнати ввійшов Рей Грібел і здивовано поглянув на Кнута.

— Ов! — сїкад Грібел.

— Це добра, смїшна книжка — заговорив Кнут.

— Ов! „Еліса у країні дивї“! Я чув про неї. Глудий нєнсєнє. Чому ви не читаетє щєсь справдї гарнє, як Шекспїр або „Втрачений рай“?

(Дальше буде).

ТАК ЗГАСЛО ПОЛУМ'Я...

(Пам'яті Джека Лондона).

Життя Джека Лондона є немов пісня буревію над океаном, немов полум'я світанкової зорі... Батько Джека — американський убогий фермер — заробляв як сільський робітник, тому ледве вистачало грошей, щоб прохарчувати себе і семеро дітей. Народившись 12 січня 1876 року, Джек вже з 12 літ став звичайним продавцем газет. Замітав в ресторанах. Працює на фабрикаці. Незабаром Біскі Боб бере його в свою знамениту піратську банду... Глибокі води... Широкий нестримний вітрил... Неозері обрії... Управу порту побачила в 16-літньому юнакові великі здібності до керування морськими човнами і запрошує Джека на свого контролера. Через рік він уже випливає до Берингового моря, вертається знов до Америки, з великим захопленням читає книжки, зачитується і пропускате нагоду відіхати в море.

І знову — наполеглива праця на суходолі: він і миршник, і електромонтер, і кочегар, — далі не витримує, сідає на потяг і разом з голодними жабрами об'їжджає Америку із краю в край. Його ловлять, обстригають, а надівши на руки кайдани, відсилають до тюрми. Гніваючись на світ і на власну долю, він збирає всю свою силу і волю, щоб вирватись із загратованої похмурої клітки. Надхнений молодими поривами, повертається до Каліфорнії, вступає до гімназії, вільні години косить траву, вибиває килими, працює швайцаром, аби тільки заробити гроші на виплату за навчання. Мріє про університет... Вступає до вечірньої школи, працює, друкує перші оповідання, але гонорарний хліб, як відомо, дуже гіркий.

Джека Лондона використовують редакції. Однак, він не протестує. Мовчить і пише вишком. Між тим він досягає своєї мети: два роки підряд він, маловідомий юнак, появляється в заштитних захід університету в Сан Франціско.

І тут він переконалися, що наука йому не конче потрібна і, певно, не має вона великого значення, щоб прожити. Значить — до мускульної праці, бо гроші лежать на вулиці, бо сонце сіє діаманти на кож-

ному кроці!
Тоді то на порозі нового століття всіх американців охопила „золота малярія“ (пригадайте хоч би навіть короля сміху — Марка Твейна!) Як 50 років раніше всі їхали до Каліфорнії, так тепер жадоба золота всіх гонить до, либонь, золотой Аляски. Отже ж, бере участь і Джек Лондон. Цілий рік він копає і — даремно. І тепер починається ще тяжче життя: помер саме батько. Джек вважав за свій обов'язок дбати за сім'ю. Працює, де тільки можна, щоб тільки заробити: продавцем машин для шиття, кочегаром на паровозному пароплаві і сторожем готелю. А ночами пише... Спить п'ять годин на добу. Нові світи. Нові обрії. Йому було байдуже до тугих амбітних критиків-графоманів...

Потім Джек Лондон знайомиться з революційно-соціалістичною. Стає соціалістом. Редакції попереджають його. Редакції замикають перед ним двері... А через ніч Джек Лондон стає знаменитістю Америки, — виходить його книжка „Син Вовна“. А Джекові ж лишень 24 роки!... Хто ж може стати на дорозі? Хто підійме руку на нього?! Хто ще там гугнявить критичними дописами?

За два роки Джек Лондон дав чотири романи на книжковий ринок, — небувалий успіх! Гроші і квіти лежать на дорозі... А море манить, а море кличе, десь за блискучими хмарочосами котяться хвилі, такі співучі хвилі. Море!... Хто не любить бурхливого моря-океану?! Джек Лондон переїжджає через глибокі води до міста Лондону і разом з жабрами мандрує з краю в край. Поза ним — Лондон, перед ним — Париж, Берлін... Іде, як військовий до Кореї, до Манджурії. Прогулюється як-то біля західних берегів Америки, купує фарму в рідному Фріско. Іде знов до Західної Індії і, ніби океанський вовк, мандрує між казковими островами, об'їжджаючи світ своїм кораблем і несподівано помирає 22 листопада 1916 року.

Твори Лондона видали українською мовою. Редагував їх Юрій Клен — Освальд Бургарт.

ПОХІД МОСКВИ НА ЗНИЩЕННЯ УКРАЇНИ

(Закінчення зі сторони 1-шої)

ни. З Голови колгоспів, які досі разом з іншими членами колгоспних рад були, бодай офіційно, „вибрані“ членами колгоспів, тепер є іменовані партійною організацією. Вони мають бути технічно кваліфікованими агрономами. Більше ніж одна четверта з усіх підприємців колгоспів, що займає ці пости 10 до 20 років, має бути „перевиколена“. Цей перевикіл відбуватиметься теж під політичним оглядом... 4. Селяни мають бути переселені зі своїх старих сіл до нових, легко контролюваних осель в центрах злучених колгоспів, де вже пригтовляється адміністраційні і житлові будинки. Клуби, читальні та інші громадські інституції в старих селах вже позамикано. Для приписання і полегшення будови нових осель, кожний з надколгоспів має мати свою власну фабрику будівельного матеріалу. 5. Мається це збільшити виробничі норми, отже вимоги мінімальної продукції від кожного колгоспника. Згідно з висновленнями конференції партійних секретарів, де мається досягнути при допомозі „загострення трудової дисципліни та піднесення рівня внутрішньої — партійної праці і масової агітації в колгоспах“...

„Що це все означає“ — запитує в заклученні автор інформації в „Моніторі“ і дає таке висноження: „В Україні земельний простір кожного пересічного колгоспу був поверх чотири рази більший ніж в центральній Росії, де теперішнє „укрупнення“ колгоспів було започатковане згодними господарськими

мотивами. В Україні, в Дніпропетровській області кожний пересічний колгосп мав поверх 2,500 гектарів вже в 1935 році. Економічні мотиви, які могли грати роль в „укрупненні“ колгоспів в центральній Росії, не можуть вяснити цю саму процедуру з більше ніж 12,000 великими колгоспами в Україні, з понад 3,500,000 вповні затрубієними особами та з мільйонами їх родин. Економічні мотиви такої політики мають же менш перекопливу силу як йдеться про час такої політики. Пильності селян в зборі жнив не можна піднести, кажучи їм, що вони будуть змушені залишити свої предківські села, що колгоспні ради, до яких вони вже могли призначитися, будуть розлучені, що від тепер вони житимуть наче у фабричних кошарах. Кремль без сумніву знав, що того роду заходи в самому розгарі жнив зменшать їх результати. Економічними мотивами не можна вяснити теж факту, чому серед найбільшої нестачі будівельного матеріалу, і навіть після настоювання Сталіна особисто в липні, щоби будівельні видатки зменшити на 25 відсотків, десятки тисяч сіл з мільйонами домів мають бути опущені, а їх до теперішні мешканці мають бути приміщені в нових спільних кошарах“.

Автор дає на ці заходи таке висноження: „Якщо Сталін все ж таки рішився на таку політику, то до цього його мусіли заставити серйозні політичні мотиви. Про характер тих причин ми можемо тільки здогадуватись. Ключем до зрозуміння такої

ПОВІДОМЛЕННЯ

Кураторія Українського Народного Фонду цим шляхом дякує українському громадянству за сотки добровільних листів, що залучені до Національного датку, бо й при найліпшій волі нема змоги відповісти прямо на кожний лист такими самими теплими словами. Однак Кураторія хоче відповісти на запитання або сумніви й тому подає до прилюдного відома наступне:

- 1.) Згідно з постановою Українського Конгресового Комітету Національний даток за рік 1950 можна вплачувати аж до 31 січня 1951 безпосередньо на нищеподану адресу або у Відділах УККА.
- 2.) Кураторія щиро вітає ініціативу поодиноких громадян, які присилають адреси своїх знайомих, що досі не в платили датку та не дістали ще листа від УККА, з причини браку їхньої адреси. Кураторія просить усіх присилати адреси знайомих, яким належить вислати це листи з пригадкою про сплатення Національного Датку за рік 1950.
- 3.) Сталося, що многі громадяни дістали листи з т. зв. „Листової акції“ для зложення Національного датку за рік 1950, хоча вони це вже виконали. Кураторія просить ласкаво вибачення в таких випадках. Не було змоги це оминати і тому листи не треба вертати, але переслати своїм знайомих, про яких відомо, що листи не дістали й датку не в платили.
- 4.) Якщо декотрий громадянин або громадянка не вєплі зложити повний Національ-

ний Даток в сумі \$10-25-50, — тому, що були хворі або без праці, це не означає, що вони не можуть післати пожертви на Український Народний Фонд.

Український Народний Фонд приймає окремі пожертви у всякій сумі без обмеження.

Український Народний Фонд з подякою приймає і доларові пожертви. Всі такі пожертви будуть регулярно по-квитовані, але за них не видається виказки. Виказки видаються тільки за вплата повного Національного Датку відповідної категорії.

Кураторія щиро вітає всяку ініціативу, внески чи пропозиції та приймає також і повну критику. Однак просить, щоб критика була підписана своїм власним іменем та подана адреса автора, інакше нема змоги відповісти й подати висвітлення на критику, запити або підозріння. Критикам треба пригадати, що ми живемо у вільній Америці, де кожний, хто виконує свої громадські обов'язки, має право на критику без страху від переслідування і може це робити в пресі або в листах.

Кураторія просить виписувати точні адреси або зголосити зміну адреси. Зокрема просить чітко виписувати імена, щоби не робити помилок і не було треба звертати квіти або виказки для поправки. Кураторія Українського Народного Фонду Ukrainian Congress Committee of AMERICA 50 Church Street, App. 252 New York 7, N. Y.

УВАГА! — БОСТОН І ОКОЛИЦЯ!

ВІДДІЛ УКРАЇНСЬКОГО КОНГРЕСОВОГО КОМІТЕТУ В БОСТОНІ, МАСС.

улаштує :

В НЕДІЛЮ, 21. СІЧНЯ 1951

в год. 2. після полудня в салі TILSTON SCHOOL, Babson St., MATTAPAN, MASS. (near Mattapan Square)

ВЕЛИКУ СВЯТОЧНУ АКАДЕМІЮ

з нагоди 32-ї річниці проголошення акту Соборності Українських Земель.

В програму входять: виступи чоловічого хору під проводом п. А. Пашака „Кобзарі“, мішаного хору української греко-католи. церкви Найсв. Серця Ісуса під проводом п. Г. Гаїре, мішаного хору української православної церкви Пресв. Тройці під проводом о. Е. Корольшина, чоловічого хору Об'єднання Українців в Бостоні під проводом п. І. Тинювницького. Реферат і деклямації. Запрошуємо всіх свідомих українців до масової участі в святі.

Відділ У.К.Комітету в Бостоні.

УВАГА! — ТРЕНТОН І ОКОЛИЦЯ!

КОМІТЕТ ГРОМАДЯН МІСТА ТРЕНТОНУ запрошує українське громадянство на

СВЯТО СОБОРНОСТІ

яке відбудеться :

В НЕДІЛЮ, 21. СІЧНЯ 1951

В ЦЕРКОВНІ ЗАЛІ, 824 Adeline St., TRENTON, N. J.

Збірка добродійних датків піде в користь У. Н. Ради. Комітет.

УВАГА! — НЬО ЙОРК І ОКОЛИЦЯ!

ОБ'ЄДНАННЯ ПРИХИЛЬНИКІВ ВИЗВОЛЬНОЇ БОРОТБИ УКРАЇНИ, ВІДДІЛ В НЬО ЙОРКУ

улаштує :

В НЕДІЛЮ, 21. СІЧНЯ 1951

В ЗАЛІ УКРАЇНСЬКОГО КЛУБУ при 149 2-га ЕВНІ (Літературно-Мистецький Клуб)

ДОПОВІДЬ

одного з провідних учасників українського визвольного руху інж. О. Логуса на тему „ЕТАПИ РОЗВИТКУ ПОЛІТИЧНОЇ ДУМКИ УКРАЇНСЬКОГО РЕВОЛЮЦІЙНОГО ПІДШЛІЛ“

Початок у год. 4-й пополудні. Вступ вільний. У права.

УВАГА! — НЬО ЙОРК І ОКОЛИЦЯ!

В НЕДІЛЮ, 21. СІЧНЯ (JAN. 21) 1951

В ЦЕРКВІ СВ. ВОЛОДИМИРА, 334 Схід 14. вул. Нью Йорк

РІЗДВЯНИЙ КОНЦЕРТ

КОЛЯДОК І ЦЕДРІВОК

у виконанні Хору Української Православної Церкви св. Володимира в Нью Йорку під диригентурою проф. Василя Завітєвича.

Вступ вільний. Початок в 6. год. ввечері.

До численної участі запрошуємо все віруюче громадянство!

УВАГА! — НЬО БРОНСВІК І ОКОЛИЦЯ!

УКРАЇНСЬКА ГР.-КАТ. ПАРАФІЯ В НЬО БРОНСВІК

улаштує :

В СУБОТУ, 20. СІЧНЯ (JAN. 20) 1951

год. 7. ввечері

ПЕРШУ ЗАБАВУ З ТАНЦЯМИ

В ST. LADISLAUS HALL, 215 Somerset St. New Brunswick. Про численну участь просить Комітет.

ДОПОВІДЬ ПРО СОНАТУ В Л. М. КЛЮБІ

Черговий вечір в Л. М. Клубі відбудеться в найближчі п'ятницю, 19-го січня, у власних приміщеннях при 149 2-га Евєно і цим разом точно в год. 7-мій ввечері. Ігор Соневицький, диригент Хору „Думка“, виголосить доповідь „Про сонату“, з відповідними музичними ілюстраціями.

політики може послужити факт, що досі її застосовано тільки до Східної України і не до колишніх польських, чехословацьких і румунських територій т. зв. Західної України. Там умовини є цілком відмінні. Велика більшість колгоспів є багато менших земельних простором, ніж колгоспи в Східній Україні. З другого боку, там є деяка кількість дуже великих колгоспів на колишніх посітках польських поміщиків на Поліссі. На нових територіях було багато повстань. Ще до 1949 року совети постійно самі нарікали на „бандитів“. Пізніше вони вважали за краще не згадувати про цю справу. В лісних горах Карпат і на болотистих Поліссі в Волині навіть найкраще вишколені московські поліційні сили не можуть, здається, упоратись зі селянськими повстанцями. Кремль міг бути затривожений, що ці повстанці в нових провінціях можуть здобути піддержку своїх українських братів в менших селах Східної України. Тому, що повстанського руху не можна стримати, Політбюро, виходило б, рішило радше знизити історичні села Східної України та зігнати селян у нові, легше контролювані спільні поселення“.

Стільки „Сайєнс Монітор“ про нову безмірну трагедію українського народу, що тепер веде ся народвобивство Московью на його знищення під гаслом „укрупнення колгоспів“.

ПЛЕВЕН МАС ПРИХАТИ ВПРОДОВЖ МІСЯЦЯ

Вашингтон. — Французький прем'єр, Реве Плевен, має прихати впродовж місяця на відвідини до столиці і на розмову з президентом Труманом та секретарем сьейту Діном Ачесоном. Він має обговорити сьютую кризу, а особливо боротьбу Франції з комуністами в Індикитаю і роллю Франції в обороні Західної Європи. Підготову приїзду Плевена перебрав на себе французький амбасадор Анрі Бонне, який вїздить в цій справі до Парижа.

ПОЛІТИЧНЕ ВИХОВАННЯ СЛУЖБОВИКІВ

Корє спондент „Радянської України“ з Одеси нарікає на неспорядки в тамошніх советських і міських установах. На установах мається багато скарж, але „розгляд скарж проводиться формально, більшість їх пересилається з організації до організації“.

Здійснювання партійної освіти натрапляє на труднощі, мовляв не отримав належної підтримки з боку влади, а крім того не викликає ніякого зацікавлення з боку службовців і звичайних громадян. „В політшколі, якою керує Розенфельд, з 11 слухачів відвідують заняття тільки 7, в діючому семінарі з 38 чоловік на заняття приходять тільки 18...“ На думку корєспондента, причиною багатьох недоліків у праці адміністрації є „брак політичного виховання службовців“.

Метрополитен Музей Мистецтва в Нью Йорку підготує на величезній розбудованій будинку для приміщення творів мистецтва. При цій нагоді попливє ієсті, що важливі твори будуть сховані на час виймового положення країни.

● Американським амбасадором до Державі Парламу назначений Моніет В. Девіс, доперішній амбасадор до Панами. Він де на місних у стейті Вирджінія, був тільки до уступального Джеймса Дж. Мек оди лікар в дні відкриття мну-Долада.

● Маєть усього молодостітнів у ветеранських шпиталях, за вїзком Моніет В. Девіс, доперішній амбасадор до Панами. Він де на місних у стейті Вирджінія, був тільки до уступального Джеймса Дж. Мек оди лікар в дні відкриття мну-Долада.

УВАГА! — ДЖЕРЗІ СІТІ, Н. ДН.!

ЗАХОДОМ ТОВ. УКРАЇНСЬКИЙ КЛУБ ПОСТУПОВИЙ, ВІДДІЛ 70 У.Н.СОЮЗУ І УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА „ПРОСВІТА“

улаштує :

ВЕЛИКИЙ БАЛЬ

В СУБОТУ, 20. СІЧНЯ 1951

(SATURDAY, JANUARY 20, 1951)

В УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ ДОМІ, 181-183 Fleet Street, Jersey City, N. J.

Добірний Буфет. — Музика ДУДИ і його оркестри.

Початок в годні 8:30. — Вступ 75 центів.

Гостей і членів запрошує щиро Комітет.

УВАГА! НЬО ЙОРК, Н. Й. УВАГА!

ОБ'ЄДНАННЯ 6. ВОЯКІВ УКРАЇНЦІВ В АМЕРИЦІ ВІДДІЛ В НЬО ЙОРКУ

улаштує :

В СУБОТУ, 20. СІЧНЯ 1951

в годні 9-й ввечері

У ВЛАСНІЙ ДОМІВЦІ ПРИ 2. ЕВЕНІ ЧИСЛО 149

ВОЯЦЬКИЙ ВЕЧІР З ТАНЦЯМИ

на який запрошує шановне громадянство.

Добірний буфет. Вступ 1 долар. Орхестра ОДУМ

УВАГА! — УКРАЇНЦІ В НЬО ЙОРКУ ТА ОКОЛИЦЯ! УВАГА!

РІДНА ШКОЛА ПРИ ЦЕРКВІ СВ. ЮРІЯ І УКР. ГУМАНІТАРНЕ ТОВАРИСТВО В НЬО ЙОРКУ

щиро запрошують всіх, хто тільки бажає гарно і весело забавитись та одночасно піддержати благородне діло, на

ПЕРШІЙ СЕЗОНОВИЙ БАЛЬ

який відбудеться :

В СУБОТУ, 20. СІЧНЯ 1951

В ШКОЛІНІ АВДІТОРІЇ СВ. ЮРІЯ при 217 1ст 6-та вул. в Нью Йорку.

Початок забави в 7-й год. ввечері. Вступ лише 75 ц.

До танців приграватиме першорядна орхестра Ярослава Бінерта. Буфет зі смачними домашніми перекусками і здоровими напійками у власній заряді.

Увесь дохід призначено на Рідну Школу св. Юрія і гуманітарні цілі.

За гарну і чесну забаву ручить — Комітет.

УКРАЇНСЬКИЙ ХОР „ДУМКА“

В НЬО ЙОРКУ

улаштує :

В СУБОТУ, 3. ЛЮТОГО 1951

в год. 8-мій ввечері

В ВЕЛІКІЙ ЗАЛІ BEETHOVEN HALL 210 East 5th Street, New York City

ПРОСФОРУ

на яку запрошує Шановне Громадянство.

В ПРОГРАМІ ПРОСФОРИ є концерт колядок у виконанні Хору ДУМКА під орудою диригента п. І. Соневицького, промови Вєп. о. Протоїгумена М. Маркова, Ч.С.В.В. та ред. Р. Купчинського, деклямація п. Л. Крушельницької, дальше спільна Просфора після якої забави до ранка, якою проводитиме ред. Л. Ленкий.

Дві орхестри! Окрема роздільність! Смачний буфет!

Запрошення можна одержати у членів хору та у скарбника хору п. інж. Гузара в вівторок і п'ятницю від 8-ої до 9-ої ввечері та в неділю від 11-ої до 12-ої перед полуднем; в Академії св. Юра, 710 East 9th St., 11 поверх, — та в склені „Надія“, 76 East 7th St.

УВАГА! БРУКЛІН, Н. Й. І ОКОЛИЦЯ! УВАГА!

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ, ВІДДІЛ 21 В БРУКЛІНІ, Н. Й.

улаштує :

СТАРО-УКРАЇНСЬКЕ СІЛЬСЬКЕ ВЕСІЛЛЯ

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 21. СІЧНЯ 1951

В УКРАЇНСЬКОМУ НАЦІОНАЛЬНОМУ ДОМІ 216-218 Grand Street, corner Dreiggs Avenue, Brooklyn, N. Y.

Початок о год. 5-тій пополудні.

Шановні Громадяни! Отсим маємо честь запросити старших і новоприбулих громадян прибути громадою на цю гарну старокрасву виставу. Оплатиться і з дальших околиць прихати побачити свої стародавні, рідні ніколи незабуті наші звичаї. Хто зі старших побачить це представлення, то пригадаються йому молоді роки, різноманітне буде для молоді подивитись, як то колись молодята вінчалися та які то були гарні звичаї; як дружки, співачки, плетуть вінки, які вибирають молоду, як чешуть кошу, як Молодий викуплює молоду, а брат молодого торгується з ним. Як молодих дарують і коровай роздають та багато різних гарних звичайних пісень та танців. Буде пригравати старокрасва музика та забави до пізної ночі. — Билети наперед можна набути в завідателя У. Н. Дому, а в день представлення при касі.

За повне задоволення гостей ручить — Комітет.

